ἕνα γέλιο πικρὸ καὶ πονεμένο.

'Ο Μεχμὲτ-'Αλῆς τὸ πλησίασε μὲ συμπόνια. 'Η κοιλιά του φούσκωνε καὶ μαζευόταν, σὰν νὰ ἦταν φυσερό, καὶ ρουθούνιζε ἀποκαμωμένα. Μόλις εἶδε τὸν ἀφέντη του, γύρισε λίγο τὸ κεφάλι του κι' ἔπειτα τὸ ἄφησε νὰ πέση πάλι στὰ λιθάρια, σὰν νὰ παραδινόταν στὸ μοιραῖο.

'Ο Μεχμὲτ-'Αλῆς τὸν χάϊδεψε στὴ μούρη καὶ στὴ ράχη, τῶτριψε στὰ ριζαυτιὰ καὶ γύρισε παραπονεμένος κοντὰ στοὺς ἄλλους ἀπάνω, ποὺ γελοῦσαν ἀκόμα σὰν νὰ ἦσαν κουρδισμένοι.

— Γιὰ τὸ Θεό!... τοὺς εἶπε. "Αν πιστεύετε, μωρὲ παιδιά, Θεό, ἀϊντίστε νὰ βοηθήσουμε ὅλοι μαζύ, μήπως τὸ βγάλουμε τὸ κακορροίζικο τὸ ζωντανό...

Τώρα πειὰ τὸ πῆραν ὅλοι τους ἀπόφασι. Πιάσανε πάλι τὰ σχοινιὰ κι' ἄρχισαν ὅλοι μαζὺ νὰ τραβοῦν μὲ δύναμι.

Τὸ ζῶο ἀνεσύρετο μὲ κρεμασμένο τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω, ἐνῶ ὁ Μεχμὲτ-'Αλῆς προσπαθοῦσε νὰ τὸ προφυλάξη ἀπὸ κάθε χτύπημα καὶ γδάρσιμο πάνω στὶς πέτρινες τῆς στέρνας παρειές...

Θὰ τὸ εἶχαν ἀνεβάσει ὥς τὰ μισά, ὅταν νὰ καὶ φάνηκε ἡ Κρυσταλλένια ἡ Ζαγρεμοποῦλα. Εἶχε δεῖ τόσους ἀνθρώπους μαζεμμένους κεῖ πέρα καὶ νόμισε ὅτι... πουλᾶνε κρέας! 'Ερχόταν λοιπὸν ν' ἀγοράση φωνάζοντας ἀπὸ μακρυά, γιὰ νὰ μὴν τὸ πάρουν ὅλο καὶ δὲν βρεῖ:

— Κι' ἐμένα λίγο, Στυλιανέ. Γι' ἄρρωστον τὸ θέλω!...

'Ο Σλόβοντας, χωρὶς νὰ τῆς ἀπαντήση, γύρισε στοὺς ἄλλους καὶ τοὺς εἶπε:

Κι' ἀπὸ 'κεῖδὰ τὸ ἔμαθε — κι' ἔτρεχε καὶ ξεφώνιζε
καὶ ἡ Ζαγρεμοποῦλα, — μὲ μιὰ καλὴ σακκοῦλα!

Τώρα πειὰ ἦταν ποὺ σπάσανε ὅλοι στὰ γέλια γιὰ καλὰ καὶ κοντοκαθήσανε κάτω, λυμένοι ἀπ' τὰ κακαρίσματα καὶ κρατῶντας τὰ πλευρά τους. Τὸ σχοινὶ ξέφυγε πάλι ἀπὸ τὰ χέρια τους καὶ τὸ φτωχὸ τὸ γαϊδουράκι βροντοχτυπήθηκε πάλι ἀπάνω στοὺς σωροὺς τῶν λιθαριῶν...

Τότε ὁ Στυλιανὸς ὁ Σλόβοντας, γυρίζοντας πρὸς τὴ Ζαγρεμοπούλα ποὺ ἔκανε νοήματα νὰ τῆς κρατήσουν... κρέας, τῆς εἶπε, δείχνοντας τὸν πάτο τῆς χαβούζας:

— 'Ετοιμο, συντέκνισσα!...

* * *

'Η παρέα τοῦ Σλόβοντα εἶχε ξεραθεῖ στὰ γέλια, ἀκούγοντας τὴν ἱστορία του. Γελοῦσαν κι' ἀπ' τὰ διπλανὰ τραπέζια, γελοῦσε ὅλη ἡ πλατεῖα.

Εἶχαν ἀφήσει τὸν Καραγκιόζη κι' ἄκουγαν τὸν Σλόβοντα. Τὴ στιγμὴ αὐτὴ βγῆκε στὸ πανὶ τοῦ μπερντὲ κι' ὁ Μέγας 'Αλέξανδρος, γιὰ νὰ σκοτώση τὸ θηρίο:

— Καταραμένε ὄφι, θὰ σὲ φονέψω:...

Μιὰ γυναῖκα πετάχτηκε τότε ἀπὸ ἕνα διπλανὸ τραπέζι καὶ εἶπε ξεραμένη στὰ γέλια:

— Μπᾶ, σὲ καλό μου ἀπόψε, πόσο γέλασα!...

Κι' ἔπειτα, γυρίζοντας στὴν παρέα της καὶ δείχνοντας τὸν Στυλιανὸ τὸ Σλόβοντα, πρόσθεσε:

— Καλύτερα νὰ δίναμε τὴ μιάμιση δραχμή μας σ' αὐτόν, παρὰ στὸν Καραγκιόζη!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

Σὲ μερικὰ μέρη τῆς 'Αφρικῆς, ὡς κυριώτερο προσὸν τῆς ὡραιότητος μιᾶς γυναίκας θεωρεῖται ἡ παχυσαρκία. Γι' αὐτό, στὰ μέρη ἐκεῖνα τὶς κοπέλλες ποὺ εἶνε γιὰ παντρειά, τὶς... καλοτρέφουν, ὅπως κάνουν σ' ἄλλα μέρη γιὰ τὰ ζῶα ποὺ πρόκειται νὰ πουλήσουν ἢ νὰ σφάξουν.

"Οταν μάλιστα ἕνας χῆρος ἀποφασίσει νὰ συνάψη δεύτερο γάμο, ἡ μέλλουσα σύζυγός του ὑποβάλλεται στὴν ἀκόλουθη δίαιτα: Περνοῦν στὰ μπράτσα της, στὰ δάχτυλά της καὶ στὰ σφυρὰ τῶν ποδιῶν της τὰ βραχιόλια τῆς πρώτης συζύγου τοῦ μνηστῆρός της καὶ κατόπιν φροντίζουν νὰ τὴ θρέψουν ὥς ποὺ τὰ στολίδια αὐτὰ νὰ τῆς ἔρθουν ἴσα-ἴσα. "Οταν κατορθωθεῖ αὐτό, δὲν ἀπομένει πειὰ κανένα κώλυμα γιὰ τὸν δεύτερο αὐτὸ γάμο.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ο ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

"Οταν παίχτηκε στὸ Παρίσι μ' ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τὸ δρᾶμα τοῦ Βολταίρου «'Ο Οἰδίπους», ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς βρισκόταν φυλακισμένος στὴ Βαστίλλη.

'Ο ἀντιβασιλεὺς λοιπόν, ὁ ὁποῖος εἶχε φυλακίσει τὸν Βολταῖρο, παρακολούθησε τὴν πρεμιέρα τοῦ «Οἰδίποδος» καὶ τόσο πολὺ γοητεύθηκε, ὥστε διάταξε ἀμέσως τὴν ἀποφυλάκισί του.

'Ο Βολταῖρος τότε πῆγε νὰ εὐχαριστήση τὸν ἀντιβασιλέα, ὁ ὁποῖος, καθὼς τοῦ μιλοῦσε, πῆρε προστατευτικὸ καὶ συμβουλευτικὸ ὕφος καὶ τοῦ εἶπε:

— Νὰ εἶσαι, λοιπόν, φρόνιμος ἀπὸ δῶ κι' ἐμπρός, κι' ἐγὼ θὰ φροντίζω πάντοτε γιὰ σένα.

— Σᾶς εἶμαι ἀπείρως ὑπόχρεως, ἀπάντησε ὁ διάσημος συγγραφεύς, ἀλλὰ θὰ παρακαλέσω τὴ Μεγαλειότητά σας νὰ μὴ φροντίζη στὸ ἑξῆς οὔτε γιὰ τὴν... κατοικία μου, οὔτε γιὰ τὴν ... τροφή μου!

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΚΙ' Η ΥΠΗΡΕΤΡΙΕΣ ΤΟΥΣ

Συνηθίζουμε πάντα νὰ κακολογοῦμε τὶς δυστυχισμένες ὑπηρέτριες. Κι' ὅμως, ἡ ἱστορία τους εἶνε γεμάτη ἀπὸ ὡραῖες σελίδες!... Θ' ἀναφέρουμε ἐδῶ μερικὲς ἀπ' αὐτές.

Μέσα στὶς ἰδιόχειρες σημειώσεις τοῦ μεγάλου 'Ιταλοῦ καλλιτέχνου Λεονάρδο ντὰ Βίντσι δὲν βρέθηκε γραμμένο παρὰ μόνο ἕνα ὄνομα γυναικεῖο: τὸ ὄνομα τῆς ὑπηρετρίας του Μαθουρίνας! Κι' ἐν τούτοις, ὁ διάσημος αὐτὸς καλλιτέχνης εἶχε γνωρίσει στὴ ζωή του ἄπειρες γυναῖκες!... 'Απ' ὅλες αὐτὲς ὅμως θυμήθηκε μονάχα τὴν καλὴ ἐκείνη χωρικὴ τῆς Τοσκάνης, τὴν ἀφοσιωμένη Μαθουρίνα, ποὺ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του τὸν ἀκολούθησε στὴ Γαλλία καὶ τοῦ ἔκλεισε τὰ μάτια. Στὴ διαθήκη του τῆς ἄφησε μιὰ καλὴ κληρονομία *«εἰς ἀνάμνησιν τῶν τόσων ὑπηρεσιῶν της»*.

Κι' ἔτσι, τὸ ὄνομα τῆς πιστῆς ὑπηρέτριας πέρασε στὴν ἱστορία, συνδεδεμένο ἀνατόσπαστα μὲ τὴ μνήμη τοῦ Ντὰ Βίντσι.

* * *

Θὰ ξέρουν ἴσως οἱ ἀναγνῶστες μας ὅτι ὁ Μολιέρος συνήθιζε νὰ διαβάζη τὶς κωμωδίες του πρῶτα-πρῶτα στὴν ὑπηρέτριά του. Τὴν κρίσι της τὴ θεωροῦσε ἀλάθητη!...

Τὸ παράδειγμά του ἀκολούθησε κι' ὁ Γάλλος ζωγράφος Ντελακρουά, ὁ ὁποῖος ζητοῦσε ἐπίσης τὴ γνώμη τῆς ὑπηρετρίας του γιὰ τὴν ἀξία τῶν πινάκων του. Κι' ὄχι μόνον αὐτό. Τῆς ζητοῦσε ἀκόμη συμβουλὲς γιὰ ὁ,τιδήποτε ζήτημα τοῦ παρουσιαζόταν, τὴ ρωτοῦσε τί ἰδέα εἶχε γιὰ κάθε νέο ἄνθρωπο, τὸν ὁποῖο γνώριζε!...

'Η Τζέννυ — ἔτσι λεγόταν ἡ περίφημη αὐτὴ ὑπηρέτρια — εἶχε τυφλὴ ἀφοσίωσι καὶ λατρεία στὸν κύριό της. Λέγεται μάλιστα ὅτι τοῦ φερνόταν μ' ἕνα τρόπο κάτως ἀπολυταρχικό. Αὐτὸ ὅμως ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς μεγάλης ἀγάπης της γι' αὐτόν. "Οταν π.χ. πήγαιναν τίποτε φίλοι του νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν, φρόντιζε νὰ μὴν τοῦ μιλοῦν πολὺ καὶ γενικῶς νὰ μὴν τὸν κουράζουν. Κρυμμένη πίσω ἀπὸ μιὰ πόρτα, παρακολουθοῦσε τὶς συζητήσεις, ἕτοιμη νὰ ἐπέμβη ὅταν παρουσιαζόταν ἀνάγκη. "Ετσι κατόρθωνε νὰ διώχνη τοὺς ἀδιάκριτους καὶ ἐνοχλητικοὺς ἐπισκέπτας τοῦ κυρίου της, μὲ τρόπο εὐγενικό, ἀλλὰ καὶ ἀμείλικτο!...

Διηγοῦνται ἐπίσης ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀρρώστειας τοῦ Ντελακρουά, ἡ Τζέννυ δὲν ἄφησε κανένα φίλο του νὰ τὸν πλησιάση, ἀπὸ φόβο μήπως τὸν κουράσουν μὲ τὴ συζήτησι. Κι' ἔτσι ὁ μεγάλος ζωγράφος πέθανε μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς γρηᾶς ὑπηρετρίας του, χωρὶς οὔτε ἕνας φίλος του νὰ παραστέκη ἐπάνω ἀπ' τὸ προσκέφαλό του!...

Στὴ διαθήκη του ὁ Ντελακρουὰ ἄφησε στὴν πιστή του ὑπηρέτρια μιὰ συλλογὴ ἀπὸ πολύτιμα ἔργα ζωγραφικῆς, μεγάλης ἀξίας.

* * *

"Ας ἔλθουμε τώρα στὸν Μπαλζάκ. 'Ο περίφημος αὐτὸς συγγραφεὺς περνοῦσε μιὰ ζωὴ κανονική, σὰν ρολόϊ! "Ετσι ἄλλωστε κατόρθωσε νὰ γράψη τὸν τεράστιο ὄγκο τῶν ἔργων του!... 'Η συνήθειες τοῦ Μπαλζὰκ ἦσαν πολὺ παράξενες. "Επεφτε στὸ κρεββάτι του στὶς ἕξη τὸ ἀπόγευμα καὶ κοιμόταν ὥς τὰ μεσάνυχτα. Τὴν ὥρα ἐκείνη ἡ ὑπηρέτριά του (ποὺ εἶχε συμμορφωθεῖ μὲ τὴ χρονομετρικὴ ἀκρίβεια τοῦ κυρίου της) τὸν ξυπνοῦσε καὶ τοῦ πήγαινε ἕνα τεράστιο φλυτζάνι μὲ καφέ.

'Ο Μπαλζὰκ σηκωνόταν κατόπιν κι' ἄρχιζε τὴν ἐργασία του, τὴν ὁποία ἐξακολουθοῦσε ὥς τὸ μεσημέρι. "Επειτα ἔτρωγε καλὰ (χάρις στὶς φροντίδες καὶ πάλι τῆς πιστῆς του ὑπηρετρίας) κι' ἔβγαινε νὰ κάνη ἕναν περίπατο στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ μελετήση τοὺς διάφορους τύπους, τοὺς ὁποίους ἀπαθανάτισε στὰ μυθιστορήματά του.

'Επίσης ὁ μεγάλος ποιητὴς Γκαῖτε, χάρις στὶς μητρικὲς περιποιήσεις τῆς γρηᾶς ὑπηρετρίας του, μπόρεσε νὰ περάση ἥσυχος κι' εὐτυχισμένος τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του.

* * *

'Ο Πάπας Πίος ὁ 11ος (προκάτοχος τοῦ σημερινοῦ Πάπα), ἐτόλμησε νὰ παραβῆ μιὰ παλιὰ συνήθεια ποὺ ἐπιβάλλει νὰ ἀνήκουν ὅλοι οἱ ὑπηρέτες τοῦ Βατικανοῦ στὸ ἀνδρικὸ φῦλο. Καὶ τὸ ἔκαμε αὐτό, γιατὶ δὲν μποροῦσε ν' ἀποχωριστῆ ἀπ' τὴν πιστὴ μαγείρισσα καὶ καμαριέρα του, ποὺ ἐπὶ τόσα χρόνια τὸν εἶχε περιποιηθεῖ. Τὴν πῆρε λοιπὸν μαζύ του ὅταν ἔγινε Πάπας, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ σχόλια καὶ τὶς ἐπικρίσεις τῶν στενοκεφάλων. Στὴν ἀρχὴ ἡ πρᾶξι του αὐτὴ σκανδάλισε πράγματι κάτως τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Βατικανοῦ. "Υστερα ὅμως ἀναγνώρισαν ὅλοι ὅτι ἦταν δικαία κι' ἔπαψαν νὰ τὴ σχολιάζουν.

Τέλος ὁ φιλόσοφος Ζὰν Ζὰκ Ρουσσὼ ἔμεινε τόσο ἐνθουσιασμένος ἀπ' τὴν ἀφοσίωσι καὶ τὶς περιποιήσεις τῆς ὑπηρετρίας του, ὥστε... τὴν παντρεύτηκε! Δυστυχῶς ὅμως, ἡ γυναῖκα ἐκείνη εἶχε κατὰ βάθος χαρακτῆρα παράξενο καὶ στριμμένο!...

'Αλλὰ ὁ Ζὰν Ζὰκ Ρουσσὼ ἦταν φιλόσοφος... Κι' ἔτσι ὑπέμεινε φιλοσοφικὰ τὴν ἀτυχία του!...

Συμπέρασμα: Μὴν παντρεύεστε ποτὲ τὶς ὑπηρέτριές σας! Μπορεῖ ἔτσι νὰ χάσετε μιὰ καλὴ ὑπηρέτρια καὶ ν' ἀποκτήσετε μιὰ σύζυγο κακὴ καὶ στριμμένη.